

- Te colo, te cupio, peto te, lassatus anhelō,
 Ad te suspiro moribundus, teque requiro,
 5 Concite succurre ruituro, dicque: 'resurge,
 Nunc ego sanabo morbum, maestumque levabo,
 Tantum convaleas, sospes, laetus quoque vivas!'
 Verum praecellis nectar me iudice mellis
 Est potus nullus tanto dulcedine fultus.
 10 Qui non vilescat illi, quem semper inescat
 Omnis factura Christi: sol, sidera, luna,
 Colles et montes, valles, mare, flumina, fontes,
 Tempestas, pluviae, nubes, ventique, procellae,
 Cauma, pruina, gelu, glacies, nix, fulgura, rupes,
 15 Prata, nemus, frondes, arbustum, gramina, flores
 Exclamando vale mecum praedulce sonate.
 Non precor extremum, sed quod perduret in aevum.

XII.

- Carmina misisti: quod amat mea Musa dedisti;
 Aes, aurum squalent, carmina sola valent.
 Carmine leniti tenet Orpheus antra Cociti,
 Dantque locum Manes Cerbereique canes.
 5 Carmine placavit, quod quisque mali toleravit;
 Fit, quod erat rabies, carmine summa quies.
 Nulli . . res nulli metuere dolores.
 Nulla furente domo verbera sensit homo.
 Inmemores poenae, quos constrinxere catenae,
 10 Inmemores irae fecit amore lyrae.
 Multis multa modis, dum carmina copulat odis
 Orpheus ante deos, carmine vicit eos.
 Dum sua fila regit, mortem ridere coegit:
 Miraque res fuerat, quod sibi risus erat.
 15 Arte lyraeque sonis mutatur et ira Plutonis,
 Mutat iura dei, dum miseretur ei.
 Quasque timent misere Furias simulacra videre,
 Viderunt Furias tunc simulacra pias.
 Nullam mente fera respexit iniqua Megera,
 20 Miranturque rei, quod pavor absit ei.
 Ad lyricos cantus ita conticuit Radamantus,
 Quod, cum vox sonuit, quaestio nulla fuit.
 Obstupuit Cloto fusoque colloque remoto,
 Nec dat laeva coli vivere sive mori.
 25 Interea rores nullos hausere sorores:
 Dum lyra concrepuit, poena remissa fuit.
 Inmemor ad cytharae modulamina pestis amarae